

ת"פ 792/06/13 - מדינת ישראל נגד ג'ורג' חצבאני, ג'ורג' אלחכים

בית משפט השלום בקצרין

ת"פ 792-06-13 מדינת ישראל נ' חצבאני ואח'

בפני	כב' השופט דניאל קירס
המאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד לני אלפרוד
נגד	
הנאשמים	1. ג'ורג' חצבאני 2. ג'ורג' אלחכים

גזר דין

הנאשם 1 ג'ורג' בן חליל מיכאל חצבאני הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום, לפיהן הכין בתחום שמורת טבע הבניאס מלכודת כלוב מברזל המיועדת לציד דרבנים והניח אותה בשטח פתוח במטע זיתים אותו חקר, וזאת במטרה לצוד דרבנים. על-פי הודאתו זו הורשע ביום 13.1.2015 בעבירות המיוחסות לו: ציד חיות בר מוגנת וציד ללא רשיון ציד לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיות הבר, התשט"ו-1955; ציד בשיטות אסורות במלכודות בניגוד לסעיפים 5(6) ו-14(א) לחוק, ופגיעה בשמורת טבע בניגוד לסעיפים 30(ד) ו-57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998. העונש המוסכם בהסדר הטיעון הוא קנס בסך 4000 ₪ וחתימה על התחייבות בסכום שייקבע בידי בית המשפט.

סימן א'1 לפרק ו'1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012 (ס"ח 101)) מבנה את שיקול דעתו של בית המשפט בבואו לגזור דין. על רקע הבנייה זו יוחלט האם לקבל את הסדר הטיעון. מטבעו של הסדר טיעון מלא ללא טיעונים לעונש, אין בפני בית המשפט נתונים בענין חלק מהשיקולים הנשקלים במסגרת תיקון 113.

1. מתחם העונש ההולם

א. הערך החברתי הנפגע

החוק להגנת חיות הבר

חוק להגנת חיות הבר, התשט"ו-1955 (להלן - "החוק") נועד, בין היתר, להגן על חיות הבר מפני פגיעה באוכלוסיותיהן,

עמוד 1

כגון ציד בלתי חוקי, הרעלות של חיות בר, פגיעה במגוון המינים, שחרור המינים לטבע, החדרת מינים זרים ועוד, כן נועד החוק למנוע דלדולה או פגיעתה של אוכלוסיה זו על ידי בני אנוש ולאפשר רבייתה באין מפריע או פוגע.

ראו ע"פ (מרכז) 45128-12-10 באזלאמיט נ' מדינת ישראל (15.5.2011):

"תכלית החקיקה מובילה אף היא למסקנה כי יש לפרש את לשון הסעיף [המגדיר צידה, סעיף 1 לחוק] באופן רחב מאחר וקיים צורך אמיתי בהגנה על אוכלוסיית חיות הבר בישראל, אשר נתונה בסכנת הכחדה. תופעת הציד הבלתי חוקי מהווה סכנה ממשית להתפתחות הטבעית של אוכלוסיית חיות וציפורי הבר בישראל, הציד פוגע באיזון בטבע ויש אף בכך כדי להזיק לציבור בכללותו".

חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה

חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998 (להלן - **חוק גנים לאומיים**) נועד לשמירה על ערכיה הטבע, על שמורות טבע ועל המערכת האקולוגית ונופיה ארץ בשמורות השונות, בגנים לאומיים, באתריה מורשת ובשטחים הפתוחים.

ראו דבריה הסבר להצעת חוק גנים לאומיים ושמורות טבע, התשכ"ב-1962, ה"ח 528 לפיהם:

"הצמחה, שישיבה ענין של מדע ושלנו, מהווים פירות תרבות בכל ארץ מתוקנת. בימינו, כשהמכונה והתכשירים הכימיים חודרים לכל מקום וכשאמצעי התובלה מאפשרים להגיע בקלות לכלפינה, נשקפתביו תרסכנתה השמדה לצמחים ולבעלי חיים נדירים."

ב. מידת הפגיעה בערך החברתי הנפגע

בענייננו מדובר בפגיעה מתונה יחסית בערכים המוגנים הנזכרים. מדובר בצייד שלא הסתיים בלכידת חיה. מדובר בצייד בשמורת טבע, אך זאת במטע זיתים אותו חקר הנאשם 1.

ג. מדיניות הענישה

א. ב-רע"פ 7366/13 **בן חטיב נ' מדינת ישראל** (4.11.2013) דחה בית המשפט העליון בקשה לרשות לערער על פסק דין של בית משפט המחוזי בנצרת בערעור, בו, לקנס בסך ₪ 10,000, התחייבות בסך ₪ 20,000 והפעלת התחייבות קודמת בסך 10,000 שהושתו על ציד דורבנים סדרתי, הוספו 5 חודשי מאסר על תנאי.

ב. בפרשה שנדונה ב-ע"פ (חיפה) 14373-02-11 **רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נ' כנעני**

(28.4.2011) הושת על נאשם שצד דורבנים קנס בסך 5,000 ₪ (הערעור נסב סביב נושא חילוט כלי הנשק, והתקבל ערעור הרשות בענין החילוט).

ג. ב-ע"פ (נצ') 1269/07 **בן אסעד נ' מדינת ישראל** (25.3.2008) הושת על הנאשם שם, בגין ציד 4 דורבנים, קנס בסך 4,500 ש"ח, חתימה על התחייבות בסך 5,000 ₪ וחילוט הרובה ששימש לביצוע העבירה.

ד. ב-ע"פ (חי') 2629/07 **מדינת ישראל רשות שמורות הטבע נ' פחמאי** (27.12.2007) הוחמר העונש שהושת על הנאשם שם בגין ציד דורבנים לקנס בסך 7,000 ₪ וחתימה על התחייבות בסך 10,000 ₪.

ה. בת"פ (קרית-גת) 3002-09-11 **רשות הגנים הלאומיים ושמורת הטבע נ' אבו תקפה** (21.5.2013) הורשעו הנאשמים בגין ציד בלילה באמצעות כלבים ללא רישיון. על הנאשם 1 הושתו 3 חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים, הוטל קנס בסך 8,000 ₪ וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה בסך 16,000 ₪. על הנאשם 2 הוטל קנס בסך 8,000 ₪ וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה בסך 16,000 ₪. כן הורה בית משפט על חילוט ומכירת הכלבים אשר באמצעותם צדו את חיות הבר.

ו. בת"פ 6331-09-08 **מדינת ישראל נ' חסונה** (20.1.2011) הורשעו הנאשמים בעבירות של ציד דורבנים בלילה לפי חוק להגנת חיית הבר (כבוד סגנית הנשיא **ל' יונג-גפר**). על הנאשם 1 הוטל קנס בסך 3,500 ₪ וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה בסך 5,000 ₪. על הנאשם 2 הוטל קנס בסך 6,000 ₪ וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה בסך 10,000 ₪. הנאשמים ערערו על חומרת העונש לבית משפט המחוזי בע"פ (נצרת) 42810-02-11 **חסונה נ' מדינת ישראל** (12.4.2011) אך חזרו בהם מהערעור.

ז. דומה לענייננו ת"פ (קצרין) 7191-09-11 **מדינת ישראל נ' ג'רג'ס** (4.6.2013). באותה פרשה, אשר נדונה בבית משפט זה בידי כבוד השופט **א' גודלקורן**, מדובר היה, כמו בענייננו, לא אך בציד דורבנים אלא גם בפגיעה בשמורת טבע. בדומה לענייננו (ראו להלן), מדובר היה בנאשם שהיה בעבר איש צד"ל. הנאשם באותה פרשה היה במצב כלכלי קשה, והוטלו עליו קנס בסך 1,000 ₪ והתחייבות בסך 3,000 ₪.

ד. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

1. **תכנון מוקדם** - ציד באמצעות מלכודות הוא מתוכנן, אך גם לשיטת המאשימה הנאשם, איש צד"ל לשעבר, לא היה מודע לכללים בענין ציד דורבנים בישראל.
2. **חלקו היחסי של הנאשם ומידת השפעתו של אחר עליו** - לא רלוונטי בענייננו.
3. **הנזק הצפוי מביצוע העבירה** - אין נתונים, מעבר לפגיעה בערך המוגן (ראו לעיל).
4. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה** - אין נתונים, מעבר לפגיעה בערך המוגן (ראו לעיל).
5. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה** - אין נתונים.
6. **יכולתו של הנאשם להבין** - אין נתונים.
7. **יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה** - אין נתונים.
8. **מצוקה נפשית עקב התעללות על ידי נפגע העבירה** - לא רלוונטי.
9. **קרבה לסייג לאחריות** - אין נתונים.
10. **אכזריות, אלימות והתעללות** - אין נתונים (יצוין כי מדובר במלכודת כלוב).
11. **ניצול לרעה של כוחו של הנאשם, של מעמדו או של יחסיו** - לא מתעורר.
12. **מצבו הכלכלי של הנאשם (לענין קנס)** - אין נתונים.

ה. מתחם העונש ההולם: הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין ציד דורבנים תוך פגיעה בשמורת טבע, בו לא נלכד דורבן, בענין נאשם שלא הוכיח מצב כלכלי קשה, מתבטא בקנס בסכום הנע בין 5000 ₪ ל-20,000 ₪ וחתימה על התחייבות. העונש המוסכם בין המאשימה לנאשם, שעיקרו תשלום קנס בסך 4,000 ₪ וחתימה על התחייבות לפי שיקול דעת בית המשפט, חורג במקצת מתחת למתחם ענישה כפי שהובאה לעיל. אולם, מדובר בענייננו בהסדר טיעון. לפי דברי פרופ' אורן גזל, אשר אומצו בידי בית המשפט העליון -

"במקרים שיש בהם ספק אם ההסדר עומד במבחני האיזון, מצווה כיום בית המשפט לקבוע הן את מתחם הענישה ואת העונש בתוך המתחם שהיה נקבע אלמלא היה הסדר, על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן עליו להשוות את העונש המוסכם לזה שצפוי היה להיות מוטל על הנאשם ללא ההסדר, כדי לבחון מה מידת ההקלה שהנאשם זכה לה ולהכריע אם הקלה זו עומדת במבחן האיזון" (אורן גזל "העונש ההולם לא תמיד יהלום" **עורך הדין** (אוקטובר 2013) 70, 72, מתוך ע"פ 512/13 פלוני נ' **מדינת ישראל**, פס' 19 (4.12.2003)).

2. גזירת העונש של הנאשם:

א. הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

1. פגיעת העונש בנאשם - אין נתונים.
2. פגיעת העונש במשפחת הנאשם - אין נתונים.
3. נזק שנגרם לנאשם מביצוע העבירה ומההרשעה - אין נתונים.
4. נטילת אחריות ומאמצים לחזרה למוטב - הנאשם נטל אחריות על המעשה, בכך שהודה.
5. מאמצים לתיקון תוצאות העבירה - אין נתונים.
6. שיתוף הפעולה של הנאשם (שיקול לקולא) - הנאשם שיתף פעולה וחסך משאבים לתביעה ולבית המשפט בכך שהודה.
7. התנהגות חיובית - הנאשם איש צד"ל לשעבר.
8. נסיבות חיים קשות - אין נתונים.
9. התנהגות רשויות אכיפת החוק - אין נתונים.
10. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - לא חריג.
11. עבר פלילי או העדרו - הנאשם נעדר עבר פלילי.

ב. שיקום; הגנה על שלום הציבור; הרתעת היחיד; הרתעת הציבור - אין נתונים שיש בהם כדי להצדיק חריגה ממתחם הענישה הולם במקרה זה.

ג. נסיבות נוספות - אין נתונים.

בנסיבות העניין שבפנינו, אלמלא הסדר הטיעון העונש ההולם היה קנס אשר אינו יורד מסך 6000 ₪. השוואת קנס בסכום זה לקנס בסך 4000 ₪ מובילה אותי למסקנה שהעונש המוסכם בנסיבות הענין עומד במבחן האיזון, כפי שהותווה בפסק דין פלוני (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד נז(1) 577), בין ההקלה שניתנת לנאשם ובין התועלת הציבורית שהיתה כרוכה בעריכת ההסדר. על כן אני מקבל את הסדר הטיעון.

על כן הנני משית על הנאשם:

1. קנס בסך 4000 ₪, או 14 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים מיום 1.8.2015 ועד פרעון הקנס. אי ביצוע תשלום כלשהו במועדו ובמלואו יעמיד את יתרת הקנס לפרעון מיידי.

2. חתימה על התחייבות בסך 6000 ₪ להימנע מעבירות על סעיף 14 לחוק להגנת חייב הבר, התשט"ו-1955 או סעיף 57 לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1988 למשך שנתיים. אם לא יחתום על ההתחייבות תוך 7 ימים - יאסר למשך 14 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד תמוז התשע"ה (1 יולי 2015), במעמד הצדדים.

דניאל קירס, שופט